

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010178
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3613010178.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

S. S.,

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., S. P. č. XXXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/122/2013 zo dňa 14. júla 2014 a taktó

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. j/, 37 písm. h/, 38 ods. 2, 41 ods. 1 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 8 (osem) mesiacov odňatia slobody.

Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. S. uznaný vinným v bode 1) a 2) z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. v spojení s §§ 138 písm. a/, 139 ods. 1 písm. c/, 127 ods. 5 Tr.zák; v bode 2) bol tiež uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr.zák., pretože 1) dňa 07.04.2013 v čase okolo 16,30 hod. v Partizánskom, na ulici S. P. č. XXXX/XX v mieste trvalého bydliska po predchádzajúcej hádke sotil svoju družku O. R. v spálni bytu na posteľ, pričom si poškodená udrela o posteľ hlavu, následne obvinený pristúpil k poškodenej, chytil ju oboma rukami pod krk a začal ju škrtiť, pričom sa jej vyhrážal zabitím a vulgárne jej nadával, následne od konania upustil a prešiel do kuchyne, odkiaľ do spálne priniesol dva nože s rúčkami modrej farby o dĺžke 25 cm a 30 cm, tieto nože držal v pravej ruke a stojac nad posteľou sa uvedenými nožmi zaháňal smerom na poškodenú, ktorá sa musela pred útokom obvineného uhnúť, čím obvinený u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní; 2) dňa 09.04.2013 v čase o 17.30 hod. v areáli Nemocnice v Partizánskom napadol O. C. tak, že sa ho najskôr snažil udrieť do oblasti tváre, čo sa mu však nepodarilo, potom obvinený chytil O. C. zozadu od chrbta za ruky a udrel mu hlavu dvakrát o stojan na bicykle, následne ich od seba odstrčila O. R., po čom obvinený nastúpil do motorového vozidla zn. O., na ktorom

do areálu nemocnice prišiel, odkiaľ kričal "teraz uvidíte" a "zabijem vás", pričom zo stredovej časti z priečinku uvedeného vozidla vyťahoval predmet pripomínajúci zbraň, avšak tento predmet nakoniec nevybral a z miesta skutku odišiel, čím obvinený u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. j/, 37 písm. h/, 38 ods. 2, 41 ods. 1 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 16 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 16 mesiacov.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote písomne napadnutý odvolaním obhajcu. Obhajca v prvom rade namietal rozsah vykonaného dokazovania, keď súd prvého stupňa nevyhovel návrhu na výsluch členov hliadky mestskej polície, ktorí by mali potvrdiť, že samotná poškodená asi jeden mesiac po čine chcela obnoviť vzájomné spolužitie s obžalovaným, čo preukazuje, že nikdy nemala obavu z jeho vyhrážok. Vo vzťahu k prečinu podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. poukázal obhajca na nepresvedčivosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, keď existencia zbrane na mieste činu nebola preukázaná a napriek tomu bol prijatý záver o vyhrážkach zabitím voči poškodenej R.. Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, tento považoval obhajca za neprímerane prísny, keď bol uložený výrazne nad dolnou hranicou trestnej sadzby. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr.por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne navrhol po zrušení rozsudku vec postúpiť príslušnému orgánu na prejedanie priestupku.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, obhajca uviedol ďalší alternatívny návrh v tom, aby po zrušení výroku o treste odvolací súd sám uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. Obidvaja poškodení O. R. aj O. C., prítomní na verejnom zasadnutí uviedli, že podľa nich je obžalovaný vinný.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní osobitne nebola vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K namietanému rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní, súvisiacim so zisteným skutkovým stavom, sa senát odvolacieho súdu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa. Tento správne dospel k záveru, vzhľadom k tomu, že obžalovaný aj poškodená rozdielne interpretovali príčinu stretnutia asi mesiac po skutku, keď poškodená poprela tu svoj záujem obnoviť spolužitie, z neúčelnosti vykonania dôkazu výsluchom príslušníkov mestskej polície. Navyac k tomu súd prvého stupňa správne aj vzhľadom na toto následné stretnutie obžalovaného a poškodenej, keď bola privolaná hliadka mestskej polície, konštatoval vážne narušenie ich vzťahov.

Ďalej súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne uviedol nielen dôkazy, ale aj skutkové úvahy, ktoré ho viedli k tomu, že obžalovaný s odstupom dvoch dní fyzicky a slovne napádal a vyhrážal sa zabitím poškodenej O. R., s ktorou dovtedy žil ako druh a družka. V druhom prípade takto konal aj proti poškodenému O. C. (príbuznému poškodenej), ktorý v areáli nemocnice doprevádzal poškodenú práve v súvislosti so zraneniami, ktoré jej spôsobil obžalovaný dva dni predtým.

Súdu prvého stupňa prakticky nemožno vytykať ani skutkový záver v tom, že v druhom prípade vyhrážanie ani výtržnicke správanie nebolo spáchané so zbraňou.

Odvolací súd sa ďalej stotožnil aj s právnym názorom súdu prvého stupňa, keď konanie obžalovaného primárne kvalifikoval ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. a v bode 2) aj v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. Tu správne vychádzal už aj z predchádzajúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/43/2013 zo dňa 19. mája 2014. V tomto smere tu vyslovený právny názor o nemožnosti kvalifikovania konania obžalovaného len ako priestupku, súd prvého stupňa akceptoval. Tu správne poukázal na to, že konanie

obžalovaného vo svojom súhrnne (dva čiastkové útoky) neumožňuje urobiť záver podľa § 10 ods. 2 Tr.zák. o napatnej závažnosti. Okrem použitia zbraní v prvom čiastkovom útoku, tu nie bez významu je aj motivácia konania obžalovaného v druhom čiastkovom útoku v podobe znemožňovania poškodenej podnikateľ právne kroky na svoju ochranu.

K námietke obhajcu v tom, že pri nepreukázaní použitia zbrane v druhom čiastkovom útoku, nemôže ísť o prečin nebezpečného vyhrážania, senát odvolacieho súdu uvádza, že aj v tomto prípade použité fyzické násilie, slová „zabijem vás“, „ešte sme neskočili“, je potrebné vykladať v kontexte s čiastkovým útokom v bode 1) rozsudku. Slová o „zabíť“ popri fyzickom násilí takto obžalovaný krátko po sebe použil opakovane dvakrát, čo nepochybne odôvodňuje zvýšenú obavu najmä poškodenej O. R..

Na druhej strane sa však odvolací súd stotožnil s názorom obhajcu v tom, že uložená výmera trestu odňatia slobody pri strednej zákonnej trestnej sadzby (trest odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov) je neprímerane prísna. Za situácie, keď na obžalovaného je nutné hľadieť ako bezúhonnú osobu, sa javí byť primeranejší trest odňatia slobody blízko dolnej hranice trestnej sadzby. Tu nie bez významu je aj tá okolnosť, že zlé spolužitie a časté hádky medzi obžalovaným a poškodenou prakticky idú na vrub obidvoch partnerov.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd o znížení výmery trestu odňatia slobody o 8 mesiacov za súčasného skrátenia skúšobnej doby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.